

Кара Анжела Юрївна,

лауреатка I туру всеукраїнського
конкурсу «Учитель року – 2026»

у номінації «Початкова освіта»

Педагогічний стаж – 36 років

Освіта – вища, Уманський державний педагогічний
університет імені П. Г. Тичини, 2006 р.

Учителька початкових класів

Брусилівського ліцею № 1

імені І. І. Огієнка Брусилівської селищної ради

Спеціальність – викладачка педагогічних та

психологічних наук та методик

початкового навчання, вчителька початкових класів,

практична психологиня в закладах освіти

Кваліфікаційна категорія –

«спеціаліст вищої категорії»

Педагогічне звання – «учитель-методист»

Формування позитивної мотивації учіння молодших школярів

*Потрібно бігти з усіх ніг, щоб тільки залишатися на місці,
а щоб кудись потрапити, треба бігти хоча б удвічі швидше!*
Льюїс Керрол

Сьогодення вимагає від учителів постійного руху вперед. До цього нас спонукають плани, очікувані результати, вимоги, сподівання та сучасні виклики.

Але професія вчителя – це не лише про стрімкий рух вперед, а й про творчий, майже загадковий процес, про креативність, яка межує з казковістю, про безмежну закоханість в свою професію, про допитливі очі вихованців, сповнені віри та сподівань, що ми завжди досягнемо найкращого результату.

Це спонукає мене щодня ставити перед собою низку завдань:

- Як підтримувати позитивну мотивацію дітей до навчання?
- Як не загубити зацікавленість вихованців?
- Як зробити школярів своїми однодумцями та залучити їх до спільної роботи на уроках?

Щоб отримати відповіді на ці та інші запитання, я, мабуть, як і кожний вчитель, завжди перебуваю у постійному пошуку оптимальних та доцільних форм, методів навчання та виховання.

Я не знецінюю традиційні методи навчання, які були перевірені роками та відзначилися результативністю, проте активно застосовую нові інноваційні ідеї, які в сукупності з традиційними сприяють впровадженню педагогічної проблемної теми «Формування позитивної мотивації учіння молодших школярів», над якою я працюю.

Відповідно до поставленої мети свою роботу спрямовую на створення безпечного, розвивального освітнього середовища, орієнтованого на успіх, захоплення та внутрішню мотивацію молодших школярів.

Учні – це учасники освітнього процесу, з якими ми разом облаштовуємо наше класне середовище: осередки, зони відпочинку, тематичні куточки, мистецькі зони. А зовнішній комфорт сприяє налагодженню внутрішньої гармонії.

Емоційний стан дітей сьогодні – болюча та важлива тема. Важко уявити людину в пригніченому стані, яка зможе якісно, швидко та результативно виконати всі поставлені перед нею завдання. Тому маленьким школярикам дуже потрібна допомога дорослих. «Емоційні хвилинки» на наших уроках – це підтримка одне одного, це віра та надія. Ми підбадьорюємо, хвалимо друга чи однокласника, даруємо усмішки, говоримо лагідні слова, співаємо пісні і просто разом мовчимо або виконуємо цікаві вправи («Посміхнись другу», «Подаруй промінчик сонця», «Розкажи щось цікаве або веселе», «Намалюй однокласнику подарунок» тощо).

Створення ситуацій успіху на уроках – це основа реалізації педагогічної ідеї, що включає в себе систематичне використання методів, які гарантують кожній дитині відчуття успіху. З цією метою активно застосовую інтерактивні вправи та техніки: «Сходінки до успіху», «Незакінчене речення», «Асоціативний кущ», «Сенквейн», «Гронування», «Мозковий штурм», «Метод авансування», розгадуємо ребуси, загадки, заповнюємо кросворди тощо.

І хоча ми по-дорослому називаємо молодших школярів здобувачами освіти, кожному з них ще хочеться побути маленькою дитинкою, яка просто хоче пограти. Не забираю у дітей такої можливості і активно застосовую ігрові технології на уроках: квест-уроки, тематичні уроки, ранкові зустрічі із секретом, рольові ігри, вікторини, театралізація та інсценізація.

Невід'ємною частиною формування позитивної мотивації школярів є реалізація компетентнісного підходу до навчання, яке є освітянською реальністю. Компетентнісно-орієнтовані уроки – це уроки, на яких діти розвивають особистісні якості, творчі здібності, уміння самостійно здобувати нові знання та розв'язувати проблеми, навчаються не тому, що так треба, а тому що це знадобиться в житті. Для впровадження компетентнісного підходу використовую інноваційні методи: створення мініпроектів «Умію сам», «Навчання через відкриття», «Інтегровані дні, тижні», «Життєві задачі».

Особливо вдало та цікаво проходять STEAM-уроки, на яких учні виконують практичні завдання з різних освітніх галузей. Досвід проведення такого виду роботи я представила на районній виставці «Сучасна освіта Брусилівщини – 2025» у посібнику «STEAM-уроки у 2 класі».

Актуальними сьогодні стають питання, пов'язані з формувальним оцінюванням навчальних досягнень учнів, які є мотиваційною складовою. Метою такого підходу є оцінювання не лише результатів, а й процесу, зусиль та здатності застосовувати набуті знання, виробляти в учнів здатність самостійно оцінювати власний прогрес.

У щоденну роботу щодо організації формувального оцінювання включаю:

- формулювання об'єктивних і зрозумілих для учнів навчальних цілей;
- ознайомлення учнів із критеріями оцінювання;
- активна участь учнів у процесі оцінювання;
- розвиток умінь учнів аналізувати власну діяльність (рефлексія).

З цією метою застосовую різні цікаві форми роботи: «Коло оцінювання», «Кольорове оцінювання з цеглинками LEGO», «Сходишки самоцінювання», «Світлофор».

Початкова школа – казкова країна дитинства, в якій діти навчаються, розвиваються, дорослішають та набувають досвіду. Життя в ній яскраве, виразне, сповнене позитивних почуттів, емоцій. Завдання сучасного вчителя – бачити та відчувати цей світ з його складною емоційною гармонією, вміти утвердити в дитині почуття власної гідності, розвивати пізнавальний інтерес та бажання вчитися впродовж життя.